

לא ייתכן שלפני קבלת החלטה בלתי הפיכה על פרישה מוקדמת העובד לא ידע כמה יתפרנס בשארית ימיו. כך קבע בית הדין לעבודה כשפסק לגמלאי פיצויים 150 אלף שקל.

בית הדין לעבודה בבאר שבע חייב לאחרונה את משרד החינוך לשלם פיצויים של 150 אלף שקל למורה שיצא לפרישה מוקדמת מבלי שנאמר לו ממה תיגזר קצבת הפרישה החודשית שלו. השופט משה טוינה קבע כי משרד החינוך הפר את חובת תום הלב כלפי המורה, והבהיר כי לפני שעובד שלוקח החלטה בלתי הפיכה לפרישה מוקדמת יש לספק לו את מלוא המידע על זכויותיו ועל דמי הקיום שיקבל למשך שארית חייו.

המורה ביקש לפרוש בגיל 57 בתום 34 שנות הוראה במשרד החינוך. באוקטובר 2013 הפרישה שלו אושרה ונשלחה לו הודעה כי קצבת הפרישה שלו תעמוד על 66% מהמשכורת הקובעת, אך לא פורט בה מה נכלל באותה "משכורת קובעת".

והנה, ביום שבו קיבל המורה את התלוש הראשון כגמלאי הוא גילה שהמשכורת הקובעת לא כללה רכיבים שלטענתו היה זכאי להם כמו גמול הדרכה וגמול הכנה לבגרות. לאחר שבקשותיו להכללת הגמולים נדחו – הוא תבע את משרד החינוך, מנהלת הגמלאות ורשת החינוך "אמי"ת" בה הועסק.

התובע ביקש מבית הדין לחייב את מנהלת הגמלאות לכלול בקצבה שלו את הגמולים האמורים או לחלופין לפסוק לו פיצוי על כך שיצא לפרישה מוקדמת מבלי לדעת שהדבר יפגע בגובה המשכורת הקובעת.

מנגד נטען מטעם מנהלת הגמלאות כי התובע לא היה זכאי לגמולי התפקיד המבוקשים משום שלא עמד בתנאים להכללתם במשכורת הקובעת. משרד החינוך הוסיף כי פעל בהתאם לנהלים ולכללים החלים על בקשות לפרישה מוקדמת.

לא הבין את המשמעויות

השופט טוינה אמנם קבע כי התובע לא עמד בתנאים שנקבעו בהחלטות הממשלה ובחוזרי המנכ"ל על מנת שהגמולים המבוקשים ייכללו במשכורת הקבועה שממנה נגזרת קצבת הפרישה. ואולם, הוא אכן זכאי לפיצויים על התנהלות משרד החינוך בתהליך הפרישה.

השופט הבהיר כי משרד החינוך מחויב למסור לעובד העומד בפני פרישה את מלוא המידע על האפשרויות העומדות בפניו, לרבות סכום הקצבה החודשית שיקבל.

במקרה הנוכחי, אף שפרישה מוקדמת היא הליך בלתי הפיך ובעל השלכות כלכליות מרחיקות לכת, לא קיבל התובע מידע מספק על הקצבה שיקבל. זאת, בניגוד לחובתו של משרד החינוך לנהוג בשקיפות בכל הנוגע לתחום הפנסיוני ולוודא שהעובד שעומד לפרוש מבין מהם דמי הקיום שישולמו לו לשארית חייו.

העובדה שהתובע לא קיבל מידע מהותי שכזה, קבע השופט, הביאה לכך שפרש לגמלאות מבלי שקיבל החלטה מושכלת.

"... הליך פרישה אשר בבסיסו החלטה אישית של העובד שמתקבלת מבלי שהמעסיק מידע את העובד על המשמעויות הקונקרטיות של ההחלטה לפרוש במועד שבחר לפרוש על זכותו לגמלה - נגועה בחוסר תום לב", סיכם השופט את דבריו.

לפיכך נקבע כי משרד החינוך יפצה את התובע על התנהלותו. סכום הפיצוי שהועמד על 150 אלף שקל לקח בחשבון את העובדה שייתכן כי התובע לא היה זוכה לקצבה גבוהה יותר גם אם היה ממשיך לעבוד.

התביעה נגד רשת החינוך נדחתה כיוון שאין לה קשר לסוגיית הגמלאות, וכך גם התביעה נגד מנהל הגמלאות ככל הנוגע להכללת הגמולים.

ב"כ התובע: עו"ד לירון סבן, עו"ד אדוה אפרת בוזנח

ב"כ הנתבעות 1 ו-3: עורך דין דמיטרי קוגן

ב"כ הנתבעת 2: יצחק אלמליח, עורך דין לענייני עבודה

סגרון נ' החינוך ואח'

המידע המוצג במאמר זה הוא מידע כללי בלבד, ואין בו כדי להוות ייעוץ ו/או חוות דעת משפטית. המחבר/ת ו/או המערכת אינם נושאים באחריות כלשהי כלפי הקוראים, ואלה נדרשים לקבל עצה מקצועית לפני כל פעולה המסתמכת על הדברים האמורים.

מאת: עו"ד יאיר ארן העוסק בדיני עבודה

הכותב לא ייצג בתיק.

באדיבות: אתר המשפט הישראלי "פסקדין"

www.psakdin.co.il